

1.2.3. Balanța de verificare

Definiție, importanță, clasificare

Balanța de verificare este un procedeu specific al metodei contabilității, care asigură gruparea și centralizarea datelor din conturi, verificarea exactității înregistrărilor în conturi, legătura dintre conturile sintetice și cele analitice, legătura dintre conturi și bilanț și furnizarea de informații sintetice necesare deciziei manageriale în cursul exercițiului financiar (fig. 1.19.).

Funcția de verificare a exactității înregistrărilor efectuate în conturi

– deoarece fiecare operație economică sau financiară se înregistrează concomitent și cu aceeași sumă în debitul unui cont și în creditul altui cont, face să rezulte o egalitate permanentă între totalul sumelor debitoare și ale celor creditoare. Înregistrarea greșită a unor operații economice sau financiare ca urmare a nerespectării dublei înregistrări, trecerea eronată a sumelor în balanță, efectuarea unor calcule greșite în formulele contabile compuse, stabilirea eronată a rulajelor conturilor sau a soldurilor determină inegalități între totalurile balanței, care se semnalează cu ajutorul ei, fapt ce îi conferă caracterul unui instrument de verificare, de control.

Funcția de verificare a concordanței dintre conturile sintetice și conturile analitice – îndeplinirea acestei funcții devine posibilă prin faptul că pentru fiecare cont sintetic care se desfășoară pe conturi analitice se întocmește câte o balanță de verificare a conturilor analitice, cu ajutorul căreia se controlează exactitatea înregistrărilor efectuate în conturile sintetice prin concordanțele care trebuie să existe între conturile analitice și contul sintetic la care se referă, cu privire la soldurile inițiale, rulajele și soldurile finale.

În acest fel, balanțele de verificare analitice fac legătura între conturile analitice și cele sintetice.

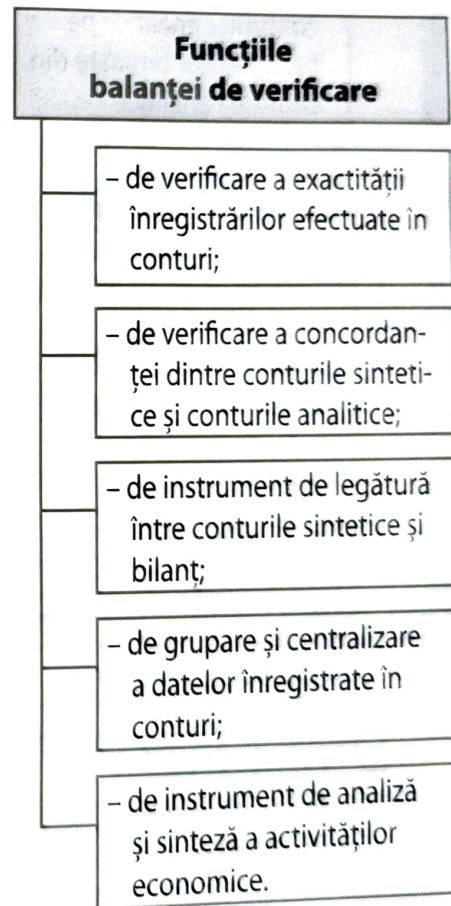

Fig. 1.19.